

Evangeliernes er til at stole på

Anmeldt af Josua Christensen

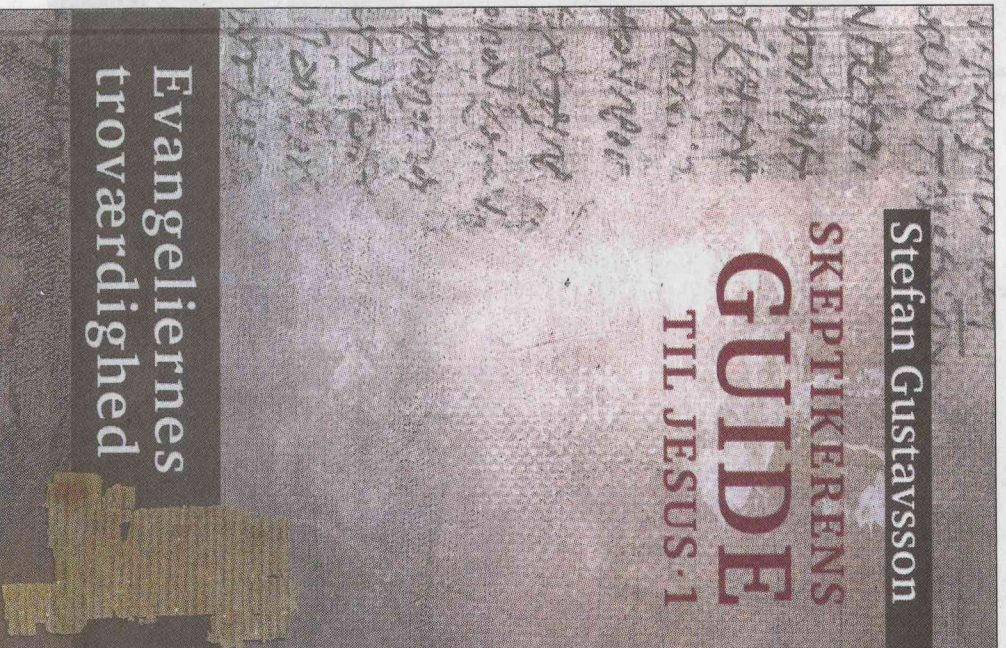
Hvis vi ville fjerne Jesu opstandelse, hans undergørringer og alle påstande og antydninger om hans guddommelighed, så ville alle være enige om at anse Det Nye Testamente for at være den mest korrekte og komplette historiske kilde om jødisk liv i det første århundrede i Palæstina. Men nu findes jo opstandelsen, miraklerne og Jesu guddommelighed der, og derfor er der blevet gjort og gøres stadig utallige forsøg på at miskreditere dets pålidelighed, men forgæves. (s. 199)

Stefan Gustavsson er med nærværende bog betitlet: "Skeptikers guide til Jesus – 1 – Evangeliernes troværdighed" udkommet med sin tredje bog på dansk. Og det er et kærligt indslag i en ellers mere og mere troløs litterær, filosofisk og teologisk desavouering af det kristne trosgrundlag, som vi finder det i Bibelen.

Angreb konfronteres

Gustavsson tager systematisk fat på at konfrontere de mange og mangeartede angreb som i dag rettes mod den historiske Jesus. Angreb som spænder lige fra den totale benægtelse af Jesus som historisk person til fantasifulde omskrivninger, som vi fx kender til i Da Vinci Mysteriet, hvor spekulative teorier skal udfylde alle "hullerne" i de nytestamentlige biografier (evangeliernes). Han forklarer, hvad disse teorier bygger på, og hvorfor de falder til jorden, når man udsætter dem for en seriøs videnskabelig kritik.

Hørførelser etablerer han, hvad man litterært kalder en 'kontrakt' med den skeptiske læser, i det han siger: "Indholdet i den kristne tro ligger dermed åben for undersøgelse. Det lader sig gøre at undersøge og afprøve dens påstande. Gudskabet bygger ikke på et blindt 'tro det eller forkast det', men der findes en indbyrdes mulighed for at undersøge sandhedsindholdet". S. 17 – hermed er præmissen åben, læseren må forholde sig til de tekster, som

forklarer den kristne tro, som han/hun ville med en hvilken som helst tilsvarende tekst.

Seriøs historisk kritik

De mange angreb bliver på den måde en indføring i Bibelen's troværdighed, fordi man gang på gang bekræftes i, at Det Nye Testaments tekster, om noget, er til at stole på. Lad os bare nævne et par eksempler. Når fx en historiker beskæftiger sig med Alexander den Store eller Julius

Cæsar er kildematerialet begrænset til en håndfuld kilder, som er nedskrevet med flere hundrede års distance til disse persons liv, mens der findes mere end 5.700 afskrifter af Det Nye Testamente i dele eller som helhed, de ældste bevarede er fra det andet århundrede, mens de oprindelige kilder er nedskrevet blot årtier efter selve begivenhederne og stærkt støttet af en veludviklet mundtlig overleveringsstradition.

Når skønlitterære forfattere kaster sig ud i spekulationer om,

at Jesus var gift og havde børn, eller at han flygtede til Egypten og senere optrådte som Paulus, så henleder det vores øjne på evangeliernes langt mere troværdige skildringer, hvori historien netop ikke er fiktion, men tydeligtvis indskriver sig i en meget konkret fælle af det romerske rige, med et væld af sted- og personnavne, som kan be- eller afkræftes. Og sådan kan Gustavsson blive ved og det gør han!

Det er efterhånden mange år siden, at jeg personligt bemærkede en tendens blandt teologer (ikke alle) til at udsætte Bibelen for en forundladt negativ indstilling, hvor alt, der ikke passer ind i en naturvidenskabelig forklaringsramme afvises, bruges

til at miskreditere teksterne, eller henføres til senere tiders kristne, som har manipuleret, omskrevet og tillagt de oprindelige tekster noget, i en sådan grad, at de ikke længere skal tages for pålydende. Gustavsson giver selv en række

eksempler på dette og siger så, at nu er tiden kommet til at kritisere kritikerne. C. S. Lewis citeres flere gange i den sammenhæng bl.a. i et længere afsnit, hvor han på sin helt egen facon spidder disse teologer, som udtaler sig om 'fabler' og 'myter' uden at have et tilstrækkeligt litterært genkendskab, og han vidste vel at mærke, hvad han snakkede om - både som forfatter til adskillige bøger med disse genretæk og som litteraturprofessor.

Den helt grundlæggende kritik handler om at trække det faktum frem i lyset, at naturvidenskabens ide om naturlovene som univervelle lovmæssigheder indbygget i et lukket system, netop er en idé eller med andre ord en teori. Naturvidenskab er en filosofi eller tro om man vil, og ovenfor denne står en mængde øjenvidberetninger, fra mennesker som holdt fast ved deres vidnesbyrd om "det de havde set og hørt", herunder Jesu opstandelse, selvom det kostede dem livet.

En apologetisk gave

Bogen, som refererer til både arge modstandere af den kristne tro og det modsatte, er spækket med gode forklaringer, som sætter samtidens mange kritiske røster til vægs.

Men samtidig tager den nænsomt skeptikeren ved hånden og løfter udfordringer, problemer og tilsyneladende fejl helt frem i lyset, hvor selv den mest skeptiske læser må erkende, at der er grund til at møde evangelierne som troværdige kilder, hvis hovedformål igen er at introducere læseren for et møde med den Jesus, som levende her på Jorden for et par tusinde år siden, døde, men opstod igen og verden blev aldrig den samme.

På den måde er bogen en gave til alle os, som stadig beklender os til ham som blev kaldt Kristus, men også til dem, som endnu ikke har mødt ham.

Stefan Gustavsson: Skeptikerens Guide til Jesus 1 - Evangeliernes troværdighed
224 sider • kr. 249,95 • Credo